

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 05 /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 21.05.2024

ເລກທີ 736
ວັນທີ 21.5.2024

ມະຕິ

**ວ່າດ້ວຍ ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ມະຕິ ວ່າດ້ວຍການສ້າງເສດຖະກິດ ເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນໄລຍະໃໝ່
ສະບັບເລກທີ 04/ກມສພ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2024**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ແຜນດຳເນີນງານເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ມະຕິວ່າດ້ວຍສົບຕໍ່ບູ້ແຮງການຜັນຂະຫຍາຍແບວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ ສູ່ລວງເລິກ ສ້າງການຫັນປ່ຽນທໍ່ແຂງແຮງ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຮອບດ້ານໃນການນໍາພາຂອງພັກ ສະບັບເລກທີ 05/ຄບສພ, ລົງວັນທີ 05 ກັນຍາ 2023;
- ອີງຕາມ ມະຕິວ່າດ້ວຍ ການສ້າງເສດຖະກິດ ເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນໄລຍະໃໝ່ ສະບັບເລກທີ 04/ກມສພ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2024.
- ອີງຕາມ ການປະກອບຄໍາເຫັນ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານຈົດໝາຍວຽນ ສະບັບລົງວັນທີ 26 ເມສາ 2024.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກມະຕິ :

ມາດຕາ 1: ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິ ວ່າດ້ວຍການສ້າງເສດຖະກິດ ເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນໄລຍະໃໝ່ ສະບັບເລກທີ 04/ກມສພ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2024, ດັ່ງນີ້ :

1. ມອບໃຫ້ກະຊວງພາຍໃນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ແລະ ບັນດາກະຊວງເສດຖະກິດ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :
 - 1) ປັບປຸງກົນໄກ, ການແບ່ງສິດ, ການແບ່ງຂັ້ນດຸ້ມຄອງ ດ້ານເສດຖະກິດ, ການເງິນ ລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບ ທ້ອງຖິ່ນ, ຮາກຖານ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍທໍາແຮງ, ຄວາມສາມາດ ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນໃຫ້ສຸດຂີດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ; ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ລັກສະນະເປັນເຈົ້າການ, ປະດິດສ້າງ, ກ້າຄິດ, ກ້າເຮັດ, ກ້າຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ.
 - 2) ສັບຊ້ອນ-ຫຼຸດຜ່ອນ ກົງຈັກ, ໂຄງສ້າງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຕົ້ນໃໝ່, ຫຼຸດຜ່ອນດໍາແໜ່ງງານ, ການຫັນໄປສູ່ກຸ່ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ-ການເງິນ ຂອງບາງຂະແໜງການ ທີ່ມີຄວາມສາມາດຕື່ມ ຕິດພັນກັບການປະຕິຮູບລະບອບເງິນເດືອນ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

2. ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ດັດສົມເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນຫຼາຍຂຶ້ນ.
- 2) ດົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີການເຕີບໂຕ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການພັດທະນາມີຄວາມສົມດຸນ ແລະ ຍືນຍົງ.
- 3) ປັບໂຄງສ້າງການລົງທຶນຄືນໃໝ່, ຍົກສູງປະສິດທິຜົນການລົງທຶນຂອງລັດ, ສຸມງົບປະມານເຂົ້າໃນບັນດາໂຄງການຈຸດສຸມ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການພັດທະນາຂອງຊາດ, ເຂດແດວັນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ໃນນັ້ນໃຫ້ບຸລິມະສິດການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄົມມະນາຄົມ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ສໍາລັບເຂດຊົນນະບົດ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຊື່ອມຕໍ່ຢ່າງເປັນລະບົບ ລະຫວ່າງຊົນນະບົດ ກັບຕົວເມືອງ, ເຂດພຸດອຍ ກັບເຂດທົ່ງພຽງ;
- 4) ສືບຕໍ່ສຸມໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນໂດຍກົງ ຈາກຕ່າງປະເທດ.
- 5) ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ຍູ້ແຮງການປະຕິບັດບັນດາໂຄງການ ທີ່ຊຸກຍູ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງດ່ວນ, ໂຄງການລົງທຶນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດພັດທະນາໃໝ່, ໂຄງການພະລັງງານ ແລະ ອື່ນໆ.
- 6) ປັບປຸງການພັດທະນາ, ປະຕິຮູບເສດຖະກິດ-ໂດຍທັນເປັນຫຼາຍຮູບຫຼາຍແບບ ບັນດາຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງ;
- 7) ເພີ່ມທະວີການລະດົມ, ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
- 8) ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການລົງທຶນ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທໍາ, ສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນ, ການລົງທຶນ FDI ດ້ວຍມາດຕະການບຸລິມະສິດທີ່ແຂງແຮງ. ສືບຕໍ່ດຶງດູດເອົາການລົງທຶນຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເກີດມີຖານການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການຜະລິດເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃນຂະແໜງການທີ່ມີທ່າແຮງ.

3. ມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເປັນໃຈກາງ, ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ສືບຕໍ່ສຸມໃສ່ເກັບລາຍຮັບງົບປະມານໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໂດຍສຸມໃສ່ປັບປຸງໂຄງສ້າງດ້ານການເກັບລາຍຮັບ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດຄືນໃໝ່ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍປົກກະຕິທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສາທາລະນະ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ ຂອງລະບົບການເງິນແຫ່ງຊາດ; ລວມສູນທຸກລາຍຮັບງົບປະມານ ແລະ ໃຫ້ຂະແໜງ ການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດເກັບ ແລະ ຈັດສັນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ໃຫ້ຂະແໜງການສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຜນງົບປະມານ ທີ່ສະເພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ.
- 2) ປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດຫຼັກການງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຫຼັກການເງິນກູ້ຢືມ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນເພື່ອນໍາໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການລົງທຶນພັດທະນາເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ; ປັບປຸງການດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ເພີ່ມການສະສົມເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອການລົງທຶນພັດທະນາ ແລະ ຊໍາລະໜີ້ສິນ.
- 3) ປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມທິດໃຫ້ກວມເອົາທຸກແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ຂະຫຍາຍຖານລາຍຮັບ ໂດຍສະເພາະແຫຼ່ງລາຍຮັບໃໝ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ; ດົ້ນຄວາມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ

ສ້າງລາຍຮັບພາຍໃນປະເທດ, ຮັບປະກັນຊັດສ່ວນທີ່ເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ອາກອນທາງອ້ອມ ແລະ ອາກອນທາງກົງ, ບຸດຕິການບົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ນອກເໜືອກົດໝາຍກຳນົດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີຈຳເປັນ ແທ້ ແຕ່ຕ້ອງພິຈາລະນາຮອບຄອບ, ຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ; ດົ້ນຄວ້າອາກອນທີ່ເກັບຈາກຊັບສິນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

- 4) ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຢັດ, ຕ້ານການຟຸມເຟືອຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອຮັບປະກັນແຫຼ່ງທຶນເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ແກ່ທຶນລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ໄປຕາມທິດ ຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ເພີ່ມ ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສຸມໃສ່ບັນດາໂຄງການທີ່ຊຸກຍູ້ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຍືນຍົງ; ເັດຂາດບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມເຂົ້າໃນໂຄງການທີ່ມີປະສິດທິຜົນດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕໍ່າ ຫຼື ບໍ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ສ້າງໜີ້ສາທາລະນະເພີ່ມເຕີມ.
- 5) ໃຫ້ບຸລິມະສິດການຈັດສັນແຫຼ່ງງົບປະມານ ເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ເພີ່ມເຂົ້າໃສ່ຄັງ ແຮສະສົມແຫ່ງຊາດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- 6) ເພີ່ມທະວີການກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມ ເພື່ອມາປ່ອຍໃຫ້ກູ້ຢືມຕໍ່, ຈຳກັດທີ່ສຸດ ການຄ້າປະກັນ ຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບເງິນກູ້ຢືມໃໝ່ ພ້ອມທັງກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂຄືນອັດຕາດອກເບ້ຍ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ເຊິ່ງລັດແບກຫາບກັບເຈົ້າໜີ້ຜູ້ດຽວ;
- 7) ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເກັບລາຍຮັບ ຕິດພັນກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງ ຂອງລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມ ທິດໃຫ້ກວມເອົາທຸກແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ຂະຫຍາຍຖານລາຍຮັບໃໝ່ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ຍືນພື້ນຖານສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ໃນການດຶງດູດການລົງທຶນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ.
- 8) ເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງ ບັນດາຫົວໜ່ວຍລັດວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດປະສົມ (ວິສາຫະກິດລັດລົງທຶນ ທີ່ ລັດຖະບານມີຮຸ້ນ ແລະ ຮ່ວມທຶນກັບພາກສ່ວນອື່ນໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ), ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 4 ຫຼັກການໃຫຍ່ ຄື:
 - (1) ປະຕິບັດຕາມແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ ທີ່ວາງອອກເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
 - (2) ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ;
 - (3) ທຸກຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ຕ້ອງສາມາດ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ກວດສອບ ໄດ້ຕະຫຼອດ ໄລຍະ;
 - (4) ທຸກຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດ ປະຈຳປີ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີກຳ ໄລ ຫຼື ຂາດທຶນກໍຕາມ ເພື່ອເປັນການຢັ້ງຢືນປະສິດທິຜົນ, ປະເມີນຜົນຂອງການດຳເນີນທຸລະ ກິດ ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ.
- 9) ດຳເນີນການປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສົ່ງເສີມການຫັນເປັນຫຸ້ນສ່ວນ, ຂະ ຫຍາຍຫຸ້ນຂອງລັດໃນທຸກກິດຈະການ, ໂຄງການ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບໃຫຍ່ລະດັບ ຊາດ ຫຼື ບຸດທະສາດຂອງຊາດ; ຖອນທຶນຄືນໃນບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ, ຫຸ້ນຂອງລັດ ໃນ ບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ລັດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືຄອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລົງທຶນພັດທະນາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ຮີບດ່ວນ.
- 10) ດົ້ນຄວ້າ, ໄລ່ລຽງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນຕົ້ນທຶນລາຄາຂອງການບໍລິການສາທາລະນະ ແລະ ມີນະໂຍບາຍ ສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ເປົ້າໝາຍຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນສັງຄົມ ເພື່ອດຳເນີນໜຶ່ງບໍ່ເປັນ ການແບກຫາບພາລະໜີ້ສິນ, ສ່ວນດ້ານໜຶ່ງອີກ ກໍສາມາດປະຕິບັດບົດບາດບໍລິການສາທາລະນະຂອງລັດ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- 11) ເພີ່ມທະວີລະບຽບວິໄນ ແຜນການ-ການເງິນ, ຍົກສູງຄວາມສັກສິດ, ປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງ ລັດກ່ຽວກັບການເງິນ-ງົບປະມານ, ໜີ້ສາທາລະນະ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງລັດ ຫຼື ລັດຫຸ້ນສ່ວນ; ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ການແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງສິດອຳນາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງອົງການ

ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງເຂັ້ມງວດ ການຫຼົບຫຼີກ ແລະ ຕິດໜີພາສີ-ອາກອນ ທີ່ເປັນ ການສູນເສຍລາຍຮັບ.

12) ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂໜີ້ສາທາລະນະ, ເຈລະຈາຂໍ້ບົດເວລາຊໍາລະໜີ້ກັບເຈົ້າໜີ້ຕ່າງປະເທດ, ຍົກສູງປະສິດທິຜົນ ຂອງການນໍາໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມ; ການລະດົມ ແລະ ນໍາໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຕິດພັນ ກັບຄວາມຕ້ອງການດ້ານປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງສ້າງລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍໜີ້ສິນ.

13) ປັບປຸງບັນດາລະບອບ, ກົນໄກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍ, ເຄື່ອງມື, ກົງຈັກຄຸ້ມຄອງໜີ້ສາທາລະນະ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງຢ່າງຮອບດ້ານ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂໜີ້ສາທາລະນະຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງຂອບເຂດເພດານໜີ້ສາທາລະນະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສາກົນເທື່ອລະກ້າວ ສືບຕໍ່ປັບໂຄງສ້າງໜີ້ສາທາລະນະໃໝ່ ຕາມທິດຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາໃຊ້ໜີ້, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນໃນການຊໍາລະໜີ້ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ລາຍຈ່າຍຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມ.

14) ຄວບຄຸມຢ່າງເຂັ້ມງວດໜີ້ສາທາລະນະ, ເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ມີການຈ່າຍນອກກອບແຜນງົບປະມານທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ໃນແຕ່ລະປີ, ຮັບປະກັນການຮັບມືກັບບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ; ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ການປ່ອຍເງິນກູ້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທຶນ ຂອງບັນດາກອງທຶນຂອງລັດ, ລວມທັງການນໍາໃຊ້ຄັງແຮສໍາຮອງ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ຍົກສູງປະສິດທິຜົນການນໍາໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມ, ຮັບປະກັນການຊໍາລະໜີ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນການ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ກວດສອບ ບັນຊີຕໍ່ ບັນດາກອງທຶນຂອງລັດ, ຈັດສັນຄືນບັນດາກອງທຶນທີ່ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ມີການຈ່າຍຊໍາຊ້ອນກັບງົບປະມານ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.

15) ຫັນປ່ຽນໂຄງສ້າງການກູ້ຢືມ ແລະ ໜີ້ສິນສາທາລະນະຈາກການກູ້ຢືມ ໃນເງື່ອນໄຂທາງດ້ານທຸລະກິດ ໄປ ສູ່ການກູ້ຢືມ ໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນຫຼາຍຂຶ້ນ. ບໍ່ຫັນປ່ຽນທຶນກູ້ຢືມ, ການຄ້າປະກັນ ຂອງລັດຖະບານ ເປັນ ທຶນເບີກຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານຂອງລັດ; ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍເງິນກູ້ ຕາມທິດທີ່ສອດຄ່ອງ ກ່ຽວກັບລະບຽບຂັ້ນຕອນ, ຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ແລະ ປັບປຸງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມບັນດາ ສັນຍາຈ່າຍ. ຖືສໍາຄັນວຽກງານກວດສອບ, ກວດກາ, ກວດກາບັນຊີ, ປະຕິບັດຫຼັກການເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການອະທິບາຍຊື່ແຈງກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ ໄຂໜີ້ສາທາລະນະ.

16) ສືບຕໍ່ປັບປຸງປ່ຽນແປງໃໝ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ ແລະ ບໍາລຸງວິຊາສະເພາະໃຫ້ແກ່ຖັນແຖວພະນັກ ງານທີ່ເຮັດວຽກການເງິນ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ, ຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການຄາດຄະເນ ແລະ ສ້າງແຜນການ ການເງິນ-ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂໜີ້ສາທາລະນະ.

17) ກວດກາຄືນ ແລະ ມີມາດຕະການເດັດຂາດ ຕໍ່ກັບການຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ທີ່ລັດເສຍຜົນປະໂຫຍດ ກໍ່ຄື ກັບພາກສ່ວນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ມີສັນຍາຍົກເວັ້ນພາສີ ກັບລັດຖະບານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການ, ກິດຈະການ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ.

18) ປັບປຸງອົງການເກັບລາຍຮັບໃຫ້ຫັນໄປສູ່ທັນສະໄໝ, ກະທັດຮັດ, ມີປະສິດທິຜົນຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ພາສີ-ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມຢ່າງເອກະພາບ, ໂປ່ງໃສ, ເປັນມືອາຊີບ; ຍຸ້ມຍຸ້ງການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເພື່ອຫຼຸດຂອດຂັ້ນ ແລະ ຕໍາໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ.

19) ສືບຕໍ່ສົມທົບກັບກະຊວງພາຍໃນ ປັບປຸງປ່ຽນແປງໃໝ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ ແລະ ບໍາລຸງວິຊາສະ ເພາະໃຫ້ແກ່ຖັນແຖວພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກການເງິນ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ, ຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການຄາດ ຄະເນ ແລະ ສ້າງແຜນການ ການເງິນ-ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂໜີ້ສາທາລະນະ.

20) ປັບປຸງໂຄງສ້າງລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມທິດເພີ່ມສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍ ເພື່ອການລົງທຶນ, ສົມທົບ ກັບກະຊວງພາຍໃນ ຄົ້ນຄວ້າມາດຕະການ ແລະ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ ຕິດພັນ

ກັບການຫັນປ່ຽນໃໝ່ຢ່າງແຂງແຮງໃນຂະແໜງວິຊາຊີບຂອງພາກລັດ ໃຫ້ໄປຕາມກົນໄກກຸ້ມຄົມເອງ ແລະ ປັບປຸງກົງຈັກ, ໂກຕາພະນັກງານຕາມທິດກະທັດຮັດ; ປະຕິຮູບລະບອບເງິນເດືອນ, ຄ່າຄອງຊີບ ແລະ ນະໂຍບາຍສະຫວັດດິການ ຕໍ່ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ, ພາລະກອນ, ກຳລັງປະກອບອາວຸດ, ລວມທັງຜູ້ອອກແຮງງານ ຢູ່ຕາມວິສາຫະກິດຕ່າງໆໃຫ້ສອດຄ່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນລະດັບຄ່າຄອງຊີບອັນຈຳເປັນ ຂອງຜູ້ເຮັດວຽກກົນເງິນເດືອນ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂໃໝ່.

4. ມອບໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ສຸມໃສ່ຮັກສາສະຖຽນລະພາບເງິນຕາ, ປັບປຸງຖານະການເງິນ ຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊັບສິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ (ຄຳ), ປັບປຸງໂຄງສ້າງທາງດ້ານເງິນຕາ ໃນລະບົບເສດຖະກິດ, ຕິຖອຍການ ນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດແບບຊະຊາຍ ຢູ່ໃນປະເທດ, ສ້າງກົນໄກ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນຄ່າເງິນກີບ; ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍສະກຸນເງິນຕາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເຂົ້າໃນການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການຄ້າ, ການລົງທຶນ ກັບສາກົນ; ຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ເຮັດໃຫ້ລະບົບທະນາຄານ (ຕະຫຼາດເງິນຕາ) ແລະ ລະບົບຕະຫຼາດທຶນ ເປັນແຫຼ່ງສຳຄັນໃນການສະສົມທຶນຮອນ-ການລົງທຶນ ແລະ ເປັນກົນໄກຈໍລະຈອນແຈກຢາຍແຫຼ່ງທຶນ ກໍ່ຄືການຊຳລະສະສາງທີ່ສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເປົ້າໝາຍວິສາຫະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ.
- 2) ຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນນະໂຍບາຍກໍ່ຄືມາດຕະການ ເພື່ອສ້າງຄຸນຄ່າຂອງສະກຸນເງິນກີບໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ໃນນັ້ນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງນະໂຍບາຍອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ເງິນກີບຕື່ມ ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງໃຫ້ສັງຄົມນິຍົມຝາກເປັນເງິນກີບ ໂດຍເບິ່ງບົດຮຽນຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ປະເທດອ້ອມຂ້າງ.
- 3) ກຳນົດນະໂຍບາຍເງິນຕາໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ຄ່ອງຕົວກວ່າເກົ່າ, ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານອັດຕາດອກເບ້ຍອ້າງອີງ ໃຫ້ຄ່ອງຕົວຫຼາຍກວ່າເກົ່າ, ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້, ເງິນຝາກ, ໃນນີ້ ເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກເປັນເງິນກີບ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ, ການຄວບຄຸມປະລິມານເງິນ, ຄຸ້ມເຂັ້ມການຊຳລະສະສາງຜ່ານລະບົບທະນາຄານ; ປັບປຸງ, ຍົກລະດັບລະບົບ ການເງິນ-ການທະນາຄານ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເທົ່າທຽມກັບສາກົນ ເທື່ອລະກ້າວ.

5. ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ, ຍົກສູງສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ແລະ ສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ; ສ້າງຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ ໂດຍເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງຊາດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ; ໂຄສະນາ, ສ້າງຄຳນິຍົມ, ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມການຊົມໃຊ້ສິນຄ້າພາຍໃນໃຫ້ແຂງແຮງ.
- 2) ຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າທີ່ກະທົບໄວ (ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ສະບຽງອາຫານ) ໂດຍດຸ່ນດ່ຽງຈາກເຂດຫຼືໄປສູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຂາດເຂີນ-ບໍ່ພຽງພໍ; ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ຮີບຮ້ອນສ້າງຍຸດທະສາດກວມລວມ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການສະເພາະຕໍ່ສິນຄ້າຍຸດທະສາດ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າກິນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ໄຟຟ້າ, ເງິນຕາ, ວັດຖຸມີຄ່າ... ເພື່ອດ້ຳປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ໃນນີ້ ຮີບຮ້ອນປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟລາວໃຫ້ສຳເລັດໄວ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດອື່ນໆ ໄປຕາມງັກນຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- 3) ດັດສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ອັດຊ່ອງຫວ່າງການຫຼົບຫຼີກພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ເປັນການຊຳລະສະສາງຂອງວິສາຫະກິດຜ່ານລະບົບທະນາຄານ, ຄົ້ນຄວ້າມາດຕະການຈຳກັດການນຳເຂົ້າ

ສິນຄ້າທີ່ພາຍໃນສາມາດຜະລິດໄດ້, ສິນຄ້າທີ່ເປັນວັດຖຸອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ-ສຸຂະພາບ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

- 4) ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດ-ການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດ, ຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນບໍລິສັດ ເຮັດແຕ່ການນຳເຂົ້າ ຫັນມາລົງທຶນ ຫຼື ເກັບຊື້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປບັນດາປະເທດ ທີ່ມີສັນຍາ ແລະ ໃຫ້ສິດທິພິເສດດ້ານພາສີ ແກ່ ສປປ ລາວ.
- 5) ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍພື້ນຖານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ໂຮງຈັກ-ໂຮງງານດ້ານອຸດສາຫະກຳທີ່ສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ: ໂຮງງານປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ, ເຄມີພັນ, ປຸ່ມຊິວະພາບ, ຫົວອາຫານລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດວັດສະດຸ ກໍ່ສ້າງ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ...
- 6) ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດ, ການບໍລິການ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າປະເພດຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະການທົດ ລອງສິ່ງອອກແຮ່ທາດ ເພື່ອຜູ້ປະກອບການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງແຜນການ, ແຜນງານໂຄງການຕົວ ຈິງໃຫ້ຄົບວົງຈອນ, ການອະນຸມັດໂຄງການ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການຕະຫຼາດ.
- 7) ສຸ່ຊົມຍົກລະດັບໂຮງງານໃຫ້ກ້າວສຸ່ມາດຕະຖານສາກົນ; ຍົກລະດັບ ແລະ ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບ ຜະລິດຕະພັນອຸດສາຫະກຳ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ; ໂດຍການສ້າງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກການສິ່ງເສີມການຜະລິດ, ການພັດທະນາຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານເພື່ອ ປັບປຸງການຜະລິດໃຫ້ສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ ຕາມມາດຕະຖານການຜະລິດທີ່ດີ (GMP) ແລະ ການ ຢັ້ງຢືນອື່ນໆ.
- 8) ສິ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ODOP ໃຫ້ຕິດພັນກັບການຕະຫຼາດ, ການ ຂາຍ, ງານວາງສະແດງສິນຄ້າ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງ ການທ່ອງທ່ຽວການສົ່ງອອກນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ: ການຕໍາຫຼຸກທໍໄໝ, ການຍ້ອມສີທໍາມະຊາດ, ການຕີ ໂລຫະ (ເຄື່ອງປະດັບ), ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ, ການແກະສະຫຼັກໝາກໄມ້, ການຈັກສານ, ການຕີເຫຼັກ, ການ ປຸງແຕ່ງອາຫານພື້ນເມືອງ, ເຄື່ອງປະດັບເອ້ຍ້ອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຈັດບຸລິມະສິດ ເພື່ອປະດັບດາວນາມມະຍົດ ໃຫ້ສິນຄ້າ ODOP ແລະ ອື່ນໆ.
- 9) ສິ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ໂດຍ ການສ້າງໃຫ້ໄດ້ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຈາກລາວ (Made in Laos) ໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ການສິ່ງເສີມຜະລິດສິນຄ້າທີ່ມີທ່າແຮງຢູ່ແລ້ວ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຜູ້ບໍລິໂພກພາຍໃນ.
- 10) ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊອກຫາການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າ (ຕະຫຼາດເກົ່າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ຊອກ ຫາຕະຫຼາດໃໝ່) ກັບ ສປ ຈີນ, ຫວຽດນາມ, ໄທ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ປະເທດຄູ່ຄ້າອື່ນໆ ໃນສິນຄ້າລາຍການ ປະເພດເຂົ້າ, ກາເຟ, ສາລີ, ອາຫານສັດ, ນໍ້າຕານ, ມັນຕົ້ນ (ຕາກແຫ້ງ) ພືດ, ຜັກ, ໝາກໄມ້, ຢາງພາລາ, ສັດລ້ຽງ, ງົວ, ຄວາຍ, ໄຟຟ້າ, ຢາສຸບ ແລະ ສິນຄ້າປະເພດອື່ນໆ.
- 11) ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້ການຜະລິດພາຍໃນທີ່ເປັນ ທ່າແຮງໄດ້ປຽບຂອງປະເທດ ເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ໂດຍຖືເອົາຂໍ້ມູນຈາກການຄ້າການນຳເຂົ້າເປັນ ຫຼັກ ເພື່ອກຳນົດປະເພດສິນຄ້າທີ່ມີທ່າແຮງໄດ້ປຽບ ສາມາດຜະລິດທົດແທນໄດ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການໄຫຼ ອອກຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການຄົ້ນຄວ້າລາຍການສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າໃນປະຈຸບັນ ປະເພດໃດທີ່ ສາມາດຜະລິດທົດແທນໄດ້ໃນຈຳນວນຫຼາຍປານໃດ, ສິ່ງເສີມການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມບິນຍົງ, ດຸ່ມດອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກການສົ່ງອອກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການສົ່ງ ອອກທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງໂຄສະນາຊວນເຊື່ອການຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- 12) ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ໃນການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ.

6. ມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຊຸກຍູ້ໂຄງການຂຸດຄົ້ນຖ່ານຫີນ ເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ, ໂຄງການຮ່ວມມືກໍ່ສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ ຖ່ານຫີນ ເພື່ອຂາຍໄຟຟ້າໃຫ້ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ ນັບທັງສົມທົບປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງສາຍສົ່ງ ເພື່ອສົ່ງໄຟຟ້າຂາຍໃຫ້ມາເລເຊຍ ແລະ ສິງກະໂປ.
- 2) ຮີບຮ້ອນປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊອກຄົ້ນ, ສຳຫຼວດ, ຄຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການທີ່ເຂັ້ມງວດ ໃນການຄຸ້ມຄອງເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ການອະນຸຍາດກິດຈະ ການຄຸດຄົ້ນແຮ່ໃຫ້ໄປຕາມແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ສົ່ງເສີມການປຸງ ແຕ່ງແຮ່ທາດ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ສົ່ງອອກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- 3) ຊຸກຍູ້ບັນດາໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງແລ້ວໃຫ້ສຳເລັດ ແລະ ສາມາດດຳເນີນການຜະລິດເຕັມ ກຳລັງ ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄຟຟ້າໃຫ້ເຕັມກຳລັງ, ພ້ອມນີ້ ກໍ່ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ບັນດາໂຄງການ ຜະລິດໄຟຟ້າສະໜອງພະລັງງານທີ່ ສປປ ລາວ ມີພັນທະກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ໄດ້ຕາມສັນຍາ.
- 4) ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ສ້າງແຜນການລະອຽດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ຫຼື ຫຼອດແຮ່ທາດ ທີ່ເຮົາມີທ່າແຮງພາຍໃນ (ໂຮງງານປຸງແຕ່ງຊີລິຄອນ, ແຮ່ເຫຼັກ, ອາລູມິນຽມ ແລະ ອື່ນໆ) ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ການສົ່ງອອກແຮ່ດິບ, ນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ເຮົາມີ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ສ້າງຖານລາຍຮັບໃຫ້ລັດຖະ ບານ.
- 5) ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ໄປຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ແຜນ ແມ່ບົດ ແລະ ແຜນປະຈຳປີ, ປະເມີນຜົນເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ຊອກໃຫ້ເຫັນດ້ານດັ່ງກ່າວ, ກາລະ ໂອກາດ ພ້ອມທັງຈຳກັດສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆເພື່ອປັບປຸງນະໂຍບາຍໃນຕໍ່ໜ້າໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ຮັບປະກັນ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ.
- 6) ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂົງເຂດພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ສະພາບຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ.

7. ມອບໃຫ້ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຮີບຮ້ອນສ້າງແຜນພັດທະນາກວມລວມພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ທາງອາກາດ ແລະ ທາງນໍ້າ ໃຫ້ເປັນລະບົບທັງຈັດລຽງບຸລິມະສິດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ລະອຽດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຈໍ ລະຈອນ, ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- 1) ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງດ່ວນ ເພື່ອໃຫ້ເສັ້ນທາງເຊື່ອມຈອດເບື້ອງຕາເວັນອອກ- ຕາເວັນຕົກໃຫ້ສຳເລັດໄວ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ເລັ່ງລັດການລົງທຶນກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງດ່ວນ: ວັງວຽງ-ບໍ່ເຕັນ, ວຽງຈັນ-ຮ່າ ໂນ້ຍ, ວຽງຈັນ-ປາກເຊ, ປາກເຊ-ດ່ານໜອງນົກຂຽນ (ຊາຍແດນລາວ-ກຳປູເຈຍ) ແລະ ປາກເຊ-ດ່ານພູເກືອ (ຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ); ໃນສະເພາະໜ້າຕ້ອງຮີບຮ້ອນປັບປຸງເສັ້ນທາງທີ່ເປ່ເພເສຍຫາຍ ຍ້ອນຜົນ ກະທົບຈາກໄພພິບັດໃນແຕ່ລະປີໃຫ້ສາມາດໄປມາສະດວກ.
- 2) ປັບປຸງການບໍລິການໂລຈິສຕິກ, ຈຸດຄ່ຽນຖ່າຍ, ຄວາມສາມາດໃນການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ໂດຍສານ ຜ່ານແລວເສດຖະກິດຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແລວເສດຖະກິດ ລາວ-ຈີນ, ຕາເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ, ເໜືອ- ໃຕ້ ກໍ່ຕິການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຈຸດບໍລິການຕາມແລວທາງລົດໄຟ ລາວ-ຈີນ ເພື່ອປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ເຊື່ອມຈອດດ່ານເສດຖະກິດໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະ ມີລັກສະນະບຸກທະລຸສູງ.

8. ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດນະໂຍບາຍພິເສດໃນການສົ່ງເສີມ ການຜະລິດຕໍ່ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢູ່ເຂດເສດຖະກິດ, ເຂດ ຊົນນະບົດ-ທ່າງໄກສອກຫຼີກ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີສິນຄ້າປາບແຫຼມ.

- 2) ເພີ່ມທະວີການສະໜອງ-ຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ເພື່ອຍົກສະໄໝ ຕະຫຼາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຜົນຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້.
- 3) ກຳນົດຄືນໃໝ່ ນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານກະສິກໍາ, ແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງ, ສວຍໂອກາດ, ການກົດໝົບກ່ຽວກັບການສະໜອງນໍ້າ, ໄຟຟ້າ ກໍ່ຄື ປັດໄຈການຜະລິດອື່ນໆ...ຮັບໃຊ້ການຜະລິດກະສິກໍາ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.
- 4) ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຄືນການກຳນົດບຸດທະສາດພັດທະນາ ຂອງບັນດາຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ວຍການສົມທົບແໜ້ນ ລະຫວ່າງ ການສິ່ງເສີມ, ພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍທຸກທໍາແຮງບົ່ມຊ້ອນ ກັບການສ້າງຖານການຜະລິດ ແລະ ສິນຄ້າ ທີ່ເປັນປາຍແຫຼມ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ;
- 5) ຖືເອົາກະສິກໍາ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກໍາ, ສຸມໃສ່ຍົກລະດັບຂົງເຂດກະສິກໍາໃຫ້ທັນສະໄໝ, ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກໍາ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນການສິ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບດິນຟ້າອາກາດຢູ່ແຕ່ລະບ່ອນ ແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ຕອບສະໜອງແຫຼ່ງວັດຖຸດິບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ພຽງພໍຮັບໃຊ້ການປຸງແຕ່ງ ກໍ່ຄື ສ້າງໃຫ້ມີຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາສິດ, ສະອາດ, ປອດສານພິດ ເພື່ອສິ່ງອອກ, ຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ, ທົດແທນການນໍາເຂົ້າ; ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.
- 6) ຮັບຮ້ອນສ້າງແຜນການ ແລະ ໂຄງການໃນການຜະລິດແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ຝຸ່ນ, ປຸຍ ແລະ ປັດໃຈການຜະລິດອື່ນໆໃຫ້ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ພາຍໃນພຽງພໍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າທັງຫຼຸດຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເພື່ອສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້.

9. ມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ພັດທະນາ ແລະ ຍົກລະດັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຕິດພັນກັບການສ້າງຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.
- 2) ເພີ່ມທະວີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກລະດົມໃຫ້ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບການສ້າງເສດຖະກິດເອກະລາດ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໂດຍຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ແລະ ຫຼາຍວິທີ.
- 3) ສ້າງແຜນຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັບ ພາກທຸລະກິດໃນການຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ຕິດພັນກັບງານເທດສະການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກໍາ, ການທ່ອງທ່ຽວກະສິກໍາເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ; ສິ່ງຍູ້ສິ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງສາກົນ ເພື່ອໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກຸ່ມຕະຫຼາດເປົ້າໝາຍ;
- 4) ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທໍາ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາວຽກງານສື່ມວນຊົນຕ່າງໆໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານໃນເງື່ອນໄຂໃໝ່; ສຸມໃສ່ສໍາຫຼວດ, ຂຶ້ນທະບຽນມໍລະດົກລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ; ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານວິຊາການຂອງຂະແໜງວັດທະນະທໍາ, ການສ້າງບັນວັດທະນະທໍາ ແລະ ຄອບຄົວວັດທະນະທໍາ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບເທື່ອລະກ້າວ.

10. ມອບໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ທົບທວນຄືນ ແລະ ວາງແຜນນະໂຍບາຍ, ບຸດທະສາດ ເພື່ອຂຸດຄົ້ນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ແລະ ຍືນຍົງ, ເດັດດ່ຽວລຶບລ້າງບັນດາໂຄງການທີ່ເປັນຕົ້ນຮ້າຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ.

- 2) ຮີບຮ້ອນຕົ້ນຄວາມາດຕະການຕ່າງໆໃນການອອກໃບຕາດິນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍ, ໄດ້ໄວຕາມແຜນທີ່ກຳນົດໄວ້ຫຼື ລື່ນແຜນ; ສ້າງຂໍ້ມູນໃບຕາດິນໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ຫັນສະໄໝ; ຫັນການເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າພາສີທີ່ດິນ ທີ່ຫັນສະໄໝຜ່ານລະບົບທະນາຄານ.
- 3) ຮີບຮ້ອນຈັດສັນທີ່ດິນໃຫ້ເປັນລະບົບ ໃນນັ້ນເລັ່ງຈັດສັນທີ່ດິນ ສຳລັບເປັນເຂດພັດທະນາເສດຖະກິດເຂດນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດທ່ອງທ່ຽວຢູ່ບັນດາແຂວງໃຫ້ສຳເລັດ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ໄວ.

11. ມອບໃຫ້ກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ດຳເນີນມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຍົກລະດັບ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຫຍໍ້ທີ່ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການປະລະການຮຽນ-ການສອນ, ບັນຫາຂາດແຄນແຮງງານ ແລະ ຍົກລະດັບສີມືແຮງງານ, ການຄ້າມະນຸດ, ໄພສັງຄົມອື່ນໆ.
- 2) ເລັ່ງປັບປຸງຄຸນະພາບການສຶກສາໃຫ້ໄວ, ໂດຍສະເພາະການປັບປຸງຫຼັກສູດ ການຮຽນ-ການສອນ ຂຶ້ນຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງໂລກ, ການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມ.

12. ມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 1) ຊຸກຍູ້ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງນະໂຍບາຍ ການດັດສິມມະຫາພາກການພັດທະນາສີມືແຮງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງແຮງງານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນຂະແໜງການເສດຖະກິດ.
- 2) ສົ່ງເສີມການຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ ໃນຕະຫຼາດແຮງງານຕາມຂະແໜງການເສດຖະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີຄວາມສົມຄູ່ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຫຼັ່ງໄຫຼ ໄປເຮັດວຽກຢູ່ປະເທດເພື່ອນບ້ານ ແບບບໍ່ຖືກຕາມກົດໝາຍ.
- 3) ສຸມໃສ່ການສ້າງວິຊາຊີບ, ການພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີວິໄນແຮງງານ; ສາມາດຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ.

13. ມອບໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- 2) ຍົກສູງການຮ່ວມມືຮອບດ້ານກັບປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ຍືນພື້ນຖານການຮ່ວມມືຕາມທິດ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄຽງຄູ່ກັບການຕິດຕາມເປົ້າລະວັງສະພາບການຜັນແປຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- 3) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາ, ສັນຍາສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ແລະ ເປັນພາຄີໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ.
- 4) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ບັນດາໂຄງການຍຸດທະສາດ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
- 5) ເປັນເຈົ້າການໃນການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງ ສປປ ລາວ; ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບຕະນະກອງເລຂາ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການກະກຽມບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດແບບສະໝັກໃຈ ສະບັບທີ 03 ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ຂອງສະຫະປະຊາຊາດທີ່ນິວຢອກ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໃນປີ 2024.

14. ສຸນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃນການຫັນປ່ຽນຢ່າງແຂງແຮງວຽກງານໂຄສະນາປຸກລະດົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງລຶກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບການສ້າງເສດຖະກິດ ເອກະລາດ

ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ຄວາມເປັນເຈົ້າໃນການປະຕິບັດພັນທະ, ໜ້າທີ່ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ; ສະກັດກັ້ນ, ປ້ອງກັນ ການລະເມີດລະບຽບ ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ການຄ້າຂາຍເຖືອນ, ຫຼືບຫຼີກພາສີ-ອາກອນ, ການຟຸມເຟືອຍຕ່າງໆ; ປຸກລະດົມທົ່ວປວງຊົນ ໃຫ້ປັບປຸງວິຖີການດຳລົງຊີວິດ, ສ້າງຄ່ານິຍົມທີ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ, ມີການປະຢັດມັດທະຍັດ-ຕ້ານການໃຊ້ຈ່າຍຟຸມເຟືອຍ, ຍົກສູງຈິດໃຈຮັກຊາດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງ ໂດຍເລີ່ມຈາກການນຳ, ພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງ, ສະມາຊິກພັກ-ພະນັກງານຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງແຕ່ລະຂັ້ນ ໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງນຳໜ້າໃນການປະຕິບັດລະບຽບວິໄນ ແລະ ກົດໝາຍ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດກວ່າເກົ່າ; ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີ ຂອງຊາດ ແລະ ເຜົ່າ, ທັງຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ ແລະ ເກັບກຳຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເພື່ອສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແກ້ໄຂ ຫາກເກີດມີປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2: ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- 1) ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິສະບັບນີ້ ເປັນແຜນວຽກຈຸດສຸມຂອງຕົນຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບກັນໃຫ້ລະອຽດ, ທັງໃຫ້ມີການປະສານສົມທົບກັນຢ່າງກົມກຽວ ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຕາມຕາຕະລາງກຳນົດແຜນວຽກ ທີ່ຕັດຕິດມາພ້ອມນີ້;
- 2) ມອບໃຫ້ບັນດາທ່ານ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິສະບັບນີ້ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ແລ້ວລາຍງານທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊາບ ແຕ່ລະໄລຍະ.
- 3) ມອບໃຫ້ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນເຈົ້າການຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນແຕ່ລະໜ້າວຽກທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເຄັ່ງຮ້ອນ, ແລ້ວລາຍງານຂໍການຊີ້ນຳຈາກບັນດາທ່ານນາຍົກ-ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ໄດ້ແບ່ງກັນ;

ມາດຕາ 3: ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ